

[Peter Nielsen.]

ler ledet til den bestående pumpe, uden at man på forhånd havde forøget dennes kapacitet, endskønt det drejede sig om afvanding af 2 700 ha, altså næsten fem gange så stort et areal, som pumpestationen var vant til at betjene. Birkelse søenges pumpe-lag havde anset en udvidelse af pumpestationens kapacitet for en selvfølge, da det gav tilladelsen. Vandstanden steg nu ganske betydeligt, og store dele af afgrøderne på Birkelse søenge blev ødelagt.

Man henvendte sig da til husmandskommissionen for Hjørring amt, der udvirkede, at jordlovsudvalgets formand, hr. Nielsen-Man, besøgte forholdene. Han erkendte også, at disse var utilbørlige, og lovede at få undersøgt, hvordan yderligere oversvømmelser kunne undgås ved at få lukket af for det indstrømmende vand.

Alligevel blev der intet foretaget, og lodsejerne henvendte sig så til afvandingskommissionen for Hjørring amt. Skaderne var nu vokset ganske betydeligt i omfang, idet så godt som alle rodfrugtafgrøder var totalt ødelagt. Landbrugsministeriets ingeniør påstod alligevel overfor kommissionen i et møde den 29. september, at man hele tiden havde haft vandforholdene under kontrol, endskønt det er påviseligt, at vandstanden siden midten af juli har været omkring 1 m over normalen og man på markerne kunne fange hundestejler — og en landmand under sine neg endog kunne fange ål. Landbrugsministeriets repræsentant afgav dog løfte om, at man fremtidig skulle holde vandet fra den nye afvanding ude fra Birkelse søenges kanaler og pumpestation, et løfte, man på forhånd vidste ikke kunne holdes, da de anlagte dæmninger gentagne gange har været brudt, idet de er for dårligt anlagt. Såfremt der ikke sker en indgriben hurtigst muligt, vil der være alvorlig fare for disse 34 ejendomme i den kommende vinter. Man har allerede nu eksempler på, at dyrene i staldene står i vand og man må lave jordvolde omkring stuehusenes kældre.

Sagen er af afvandingskommissionen for Hjørring amt indsendt til landbrugsministeriet, og den afgående landbrugsminister har lovet mig, at uvildige folk skulle undersøge sagen.

Jeg vil meget indtrængende henstille til den højtærede landbrugsminister, at denne undersøgelse må blive fremmet så hurtigt som overhovedet gørligt, idet situationen for disse 34 familier nu er yderst katastrofal. Alene skaderne på rodfrugterne er af konsulent Albertsen, Hjermit-

lev, og konsulent Andersen Lyngvad, Aalborg, fra planteavl-sudvalget opgjort til 137 000 kr. Hertil kommer daglig nye skader, medens den eventuelle skade på drøenene først vil kunne påvises senere. Såfremt der ikke hurtigst ydes disse mennesker retfærdighed, må det befyrgtes, at mange af dem må gå fra hus og hjem. Man har allerede måttet sælge ud af besætningerne, fordi rodfrugtavlen er så godt som ødelagt, og fordi man mangler penge til det daglige liv. Man ser således resultaterne af flere års slid og alle sine opsparede penge tabt, og skylden herfor må utvivlsomt placeres hos dem, der har handlet på landbrugsministeriets vegne. Hvad der er sket her, har absolut ikke, som tilfældet er med oversvømmelser i andre dele af landet, noget at gøre med den kraftige nedbør i sommer.

Således kan statsmagten ikke behandle flittige og stræbsomme borgere, og jeg udtrykker håbet om, at den højtærede landbrugsminister vil yde sin bistand til, at der hurtigst muligt sker disse mennesker deres ret. Men jeg understreger, at der må handles hurtigt. Det drejer sig nu ikke om måneder eller uger, men om dage, før den endelige katastrofe kan være over de 34 familier. Ikke alene er de nu i store økonomiske vanskeligheder, men de kan hver dag befrygte oversvømmelse af nye vandmasser, såfremt dæmningen bryder endeligt sammen, hvad der fuldstændig kan ødelægge deres ejendomme.

Det andet tilfælde, jeg gerne vil henlede den højtærede landbrugsministers opmærksomhed på, er vel knap så grelt, men betyder dog også nød og elendighed for mange mennesker samt spild af samfundsværdier og får os vendelboer til mere og mere at føle os som norden for lov og ret. Nørresundby og omliggende landkommuner har den største arbejdsløshed her i landet. Grunden hertil må søges i krigstidens forhold, idet tyskernes anlæg af flyveplads samt tørvefabrikationen bevirkede en tilstrømning af arbejdskraft til disse egne. Denne arbejdskraft kan der nu, da mere normale tilstande er indtrådt, ikke findes anvendelse for. Store dele, navnlig af den ugifte ungdom, er også draget til andre egne, men de gifte arbejdsløse vil for størsteparten ikke kunne flyttes; det hindrer bl. a. bolig manglen. Da denne ophobning af arbejdskraft skyldes samfundsmæssige årsager, og da hele landet i sin tid nød godt af, at der var disponibel arbejdskraft ved moserne til tørvefabrikationen, skulle man synes, at staten her